

A bizalomért meg kell dolgozni (VII): Váratlan jövő

A gyermekek pályaválasztása minden családban másképpen működik: a szülők ezzel kapcsolatos várakozásai és tervei eltérhetnek a gyermekeik elképzeléseitől, ami problémákhoz vezethet. Videósorozatunk hetedik része következik.

2019.01.18.

A pályaválasztás a gyerekek életének egy nagyon fontos pillanata.

Következésképpen a szülők számára is az, mert természetes, hogy nekik is vannak elképzeléseik és váraikozaik a gyerekeik jövőjével kapcsolatban.

Amikor a gyerekeknek a pályaválasztásukkal kapcsolatos döntést meg kell hozniuk, a szülők ösztönösen próbálják őket befolyásolni, a saját elképzeléseik szerint. A szülők a saját tapasztalataik és álláspontjuk szerint javasolják a gyermekeiknek, a számukra legjobbnak tűnő lehetőségeket.

Minden helyzet más: néha a gyermek a szüleiétől teljesen eltérő utat választ, néha viszont azzal teljesen azonosat. Szintén lehetnek helyzetek, amikor a gyerek nem tudja, hogy mit válasszon.

Általában elmondható, hogy ha a gyermekek a szülők által kitalált tervek szerint haladnak, annak lehetnek negatív következményei, mert ezáltal azt érezhetik, hogy kötelesek egy olyan úton járni, amin nem szeretnének.

A szülők a gyermekeik támogatására hivatottak, miután ők elvégezték az iskolát, és tudniuk kell tanácsot adni, a gyermekeik szabadságának megsértése nélkül. A nevelésben rejlő kihívás az, hogy úgy beszéljünk a gyerekeinkkel, hogy közben odafigyelünk az érdeklődésükre, megtartva a jó dolgokat az általuk tett javaslatokból, és megpróbáljuk együtt megérteni, hogy mi a legjobb a számukra.

Lehetséges a másikat a hibáival együtt szeretni, de nem a hibáit: ez az oka annak is, hogy a szeretet arra ösztönöz minket, hogy a másiknak a legjobbat kívánjuk, hogy magunkból

a legjobbat adjuk, hogy elérjük a boldogságot. Emiatt az, aki szeret, kéri a másiktól, hogy az küzdjön a hibái ellen, és megpróbál buzgón segíteni, hogy sikerüljön javítani ezeken. Ez a kulcsa annak, hogy hogyan lehetséges tiszteletben tartani a gyerekek szabadságát, és ugyanakkor segítséget is nyújtani nekik abban, hogy a választásaik a helyes irányba vezessék őket.

Javaslatként leírunk néhány kérdést, amely segítheti a párbeszédet a videóban foglaltak feldolgozása során (akár barátok között, akár az iskolában, akár hittanórán kerül arra sor).

Kérdések a beszélgetéshez:

- Ismerem a gyermekeim szakmai érdeklődési körét, törekvéseit? Kimutatom konkrétan a támogatásom a gyermekeim irányába a pályaválasztásukkal

kapcsolatban, még akkor is, ha nekem más elképzeléseim vannak velük kapcsolatban? Tisztában vagyok azzal, hogy a szülők véleménye egy adott életpályával kapcsolatban befolyással van a gyerekekre, különösen a pályaválasztásukra vonatkozóan? Különbséget tudok tenni a gyermekeim álmai között és aközött, amit szülőként a gyerekeimmel kapcsolatban tervezek?

- Próbálok a gyermekeim továbbtanulással és pályaválasztással kapcsolatos jövőjéről diszkréten érdeklődni, anélkül hogy az egyik lehetőséget erőltetném a másik helyett? Őszintén érdekelnek a gyermekeim szabadidős tevékenységei, (sportok, hobbi, barátságok, televíziós sorozatok...) még akkor is, ha azok eltérnek a sajátomtól? A házastársammal megbeszéljük

a véleményünket a gyerekeink
törekvéseivel kapcsolatban?

Amikor a gyermekem tanácsot
kér a pályaválasztásával
kapcsolatban, meg tudom vele
értetni, hogy a végső döntés
csak tőle függ, miközben
szülőként az a célom, hogy
segítsem a jó döntést meghozni,
elkísérni és megbeszélni azt
vele, hangsúlyozva, hogy mihez
van tehetsége, és milyen
kockázatai vannak egy adott
szakma mellett dönteni?

- Milyen értékeket közvetítek a
gyerekeim irányába a
tanulással és a munkával, a
szakmai távlatokkal és a saját
tehetségük kibontakoztatásával
kapcsolatban? Igyekszem
elkerülni az összehasonlítást
más családok nagyobb
gyermekével, akár
lekicsinylően („ha ilyen
döntéseket hozol, úgy végzed
mint Peti, hallod?”), vagy akár

pozitív értelemben („azt kellene tenned, mint Pisti, nézd milyen sikereket ért el”)? Próbálom teljes mélységében megérteni a gyermekeim álmait és érveit?

- Mennyire bízom a gyermekem döntésében? Meghallgatja a gyerekem a tanácsaimat? Milyen mély a gyermekek és szüleik közötti bizalom?

Javaslatok a cselekvéshez:

- Bizonyosodj meg róla, hogy te és a házastársad ugyanazt gondoljátok, hogy mindketten tiszteltben tartjátok a gyermekeitek pályaválasztással kapcsolatos elképzeléseit.
- Kerüld azt, hogy erőlteted a gyermekeddel a jövője alakulásával kapcsolatos beszélgetést.
- Amikor a gyereked továbbtanulásáról és pályaválasztásáról beszélsz,

találd meg a megfelelő szavakat, amivel el tudod neki magyarázni, hogy a jövőjéért nagy mértékben ő a felelős, és hangsúlyozd neki a szülői támogatásokat.

- Figyelmesen hallgasd meg azokat az indokokat, amelyek alapján a gyereked egy konkrét életpálya mellett döntött. Ebben a vonatkozásban korlátozd, amennyire lehet azokat a tanácsokat, amelyekről te gondolod azt, hogy a legjobb megoldások.
- Ha a gyereked határozatlan, próbáld meg vele megértetni a férjeddal/feleségeddel együtt, hogy a legfontosabb az, hogy a döntés a sajátja legyen és ne a szüleié.
- A gyerekek nagyon figyelnek a beszélgetés során a szüleik viselkedésére: ha van a gyerekek döntésében valami, amit nem értesz, vagy amivel

nem értesz egyet, kérdezz rá
tapintatosan, vagy ha
szükséges, egy másik
időpontban.

Elmélkedésre a Szentírás és a Katolikus Egyház Kompendiumának szakaszai:

- A szabadságot az emberek közötti kapcsolatokban gyakoroljuk. Minden Isten képmására teremtett emberi személy természetes joga, hogy szabad és felelős személynek tekintsék. Mindenki köteles megadni mindenkinek ezt a tiszteletet. Az emberi személy méltóságától elválaszthatatlan a szabadság gyakorlásának joga, különösen erkölcsi és vallási téren. A közjó és közrend keretein belül ezt a jogot polgárilag is el kell ismerni és biztosítani kell. (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 1738)

- A családon belüli kapcsolatok magukkal hozzák az érzelmek, a ragaszkodás és az érdeklődés rokonságát, amely mindenekelőtt a személyek kölcsönös tiszteletéből fakad. A család kiváltságos közösség, mely arra hivatott, hogy a házastársak lelki közösségét és egyetértését, valamint a gyermeknevelésben a szülők gondos együttműködését valósítsa meg. (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 2206)
- Felnőtté válva a gyermekek kötelessége és joga a foglalkozás és az életállapot megválasztása. Ezt az új felelősséget a szülőkhöz fűződő bizalmas kapcsolatban vállalják magukra, akiktől szívesen kérdezzék meg véleményüket és kérjenek tanácsot. A szülők vigyázzanak arra, hogy ne kényszerítsék gyermekeiket sem a pályaválasztásban, sem a

párválasztásban. E tapintat kötelessége nem tiltja, épp ellenkezőleg, megkívánja tőlük, hogy bölcs tanácsokkal segítsék őket, különösen amikor családot kívánnak alapítani. (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 2230)

- Betöltötte isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkára, hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására, a foglalatba való kövek vésésére, fafaragásra és mindenféle tervezőmunka elvégzésére. (Mózes 2. könyve, a kivonulásról 35:31-33)
- Ezek után Dávid azt mondta fiának, Salamonnak: Légy erős, légy bátor és cselekedj! Ne félj, és ne rettegj, mert az Úristen, az én istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed az Úr háza szolgálatához szükséges

valamennyi munkát. (Krónikák
1. könyve 28:20)

Elmélkedésre Ferenc pápa gondolatai:

- Jézus szülei a templomba mennek, hogy megerősítsék, hogy a fiú Istenhez tartozik, és hogy ők az életének őrzői, nem pedig a tulajdonosai. És ez elgondolkodtat minket. Minden szülő őrzője a gyermekei életének, és nem a tulajdonosa, és segíteniük kell abban, hogy felnőjenek és éretté váljanak. (Ferenc pápa Úrangyala imádsága, 2017. december 31.)
- A gyerekeknek nem szabad félniük egy új világ építésének elkötelezettségétől: jogos, hogy azt szeretnék, hogy nekik jobb legyen annál, mint amit mi magunk kaptunk. De ezt arrogancia és önteltség nélkül kell megtenni. Tudni kell

felismerni a gyerekek értékeit, nekik pedig mindig tisztelniük kell a szüleiket. (Általános kihallgatás, 2015. február 11.)

Elmélkedésre Szent Josemaría gondolatai:

- Másrésről, a szülőknek meg kell próbálniuk megmaradni fiatalnak, hogy könnyebb legyen szimpátiával elfogadni a gyermekek nemes törekvéseit és különbségeit. Az élet változik, és lehet, hogy sok dolog van, ami nekünk nem tetszik – és lehetséges, hogy ezek valóban nem jobbak, mint a korábbiak – de ezek nem feltétlenül rosszak: egyszerűen csak más életmódok, transzcendencia nélkül. Sok esetben a nézeteltérések abból adódnak, hogy olyan apró dolgoknak tulajdonítunk nagy jelentőséget, amelyeket kicsit másképpen

tekintve és egy kis humorral le lehet győzni. (Conversaciones, 100)

- A tanács nem csökkenti a szabadságot, hanem indokokat ad, és kiterjeszti a választás lehetőségeit, valamint megalapozza, hogy egy döntést ne az irracionális tényezők határozzák meg. Miután meghallgattuk mások véleményét és mindent jól átgondoltunk, elérkezik a pillanat, amikor választanunk kell: és akkor senki sem sértheti meg a szabadságunkat. A szülőknek tartózkodniuk kell a kisértéstől, hogy helytelenül a gyerekeik helyett akarjanak tervezni – a saját preferenciáik szerint -, inkább tiszteletben kell tartaniuk azokat a képességeket, amelyeket Isten adományoz nekik. (Conversaciones, 104)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
bizalomert-meg-kell-dolgozni-vii-
varatlan-jovo/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-bizalomert-meg-kell-dolgozni-vii-varatlan-jovo/) (2025.08.10.)